

4. exerciční list – být bdělí vůči moci zla

Milí přátelé,

tímto týdnem a celou postní dobou nás provází téma cesty ke svobodě. Svobodě “od” a “k”. Dnes se zastavíme u jejího negativního rozměru, v němž jde o osvobození od něčeho, co nás poutá a zotročuje. “Vysvobod’ nás od zlého,” prosíme v modlitbě Páně.

V křesťanské tradici duchovního života toto rozjímání odpovídá tzv. cestě očištné. Očista a obnova jsou tématem “čtyřicetidenní” postní doby, na jehož počátku vstupujeme s Ježíšem na poušť a do jeho pokušení. Právě *tentatio*, vnitřní zkoušky a pokušení, klade Martin Luther do jedné řady s četbou Písma, modlitbou a meditací. Zlo, kterému čelíme není jen náš osobní hřích, vždyť Ježíš sám byl bez hříchu. Jsou to temné stránky skutečnosti, utrpení, smrt. Poušť, na niž byl Ježíš veden Duchem a prožíval tam Boží blízkost, je také místem boje s nepřitelem.

Síla křesťanské víry se projevuje právě v možnosti skutečnost hříchu a temných stránek v životě člověka “nezametat pod koberec”, ale “vynést na světlo”. Pamatujme: ani v rozjímání o tajemství zla nemeditujeme nic negativního! Vystavujeme se Božímu světlu – a hřích vnímáme jako stín, který vrháme ve světle Boží lásky. Evangelium je svědectvím nepochopitelné skutečnosti, že Bůh miluje své nepřátele. Martin Luther zdůrazňuje protiklad lidské a Boží lásky: Lidská láska vzhlíží vzhůru k tomu, co je krásné a ušlechtilé, aby tím byla obohacena. Boží láska se naopak sklání dolů k tomu, co je zlé, slabé a pošetilé, aby to zahrnula svou spravedlností, dobrotou, moudrostí a silou. Tvoří “něco” z toho, co je “nic”. Proto smíme před Boha předstoupit s důvěrou jako *ospravedlnění hříšníci*. Neskrývat svou vinu a temná místa, ale vystavit je Božímu světlu

Žalm 51

Na úvod nebo na závěr rozjímání se pomalu hlasitě pomodlím kající žalm 51. Uprostřed každého verše se mohu nadechnout a udělat malou pauzu.

Biblický text: Lukáš 5, 1-11

Pomalou a nahlas přečtu biblický text. Soustředím se na Petrovu reakci na setkání s Ježíšovou mocí, s nezaslouženým a nepochopitelným obdarováním bohatým úlovkem. Padá mu k nohám a říká: “Odejdi ode mne, Pane, vždyť já jsem člověk hříšný.” Fascinace Boží mocí a štědrostí a bázeň, spojená s probuzeným vědomím vlastní hříšnosti, patří k sobě. Kdybychom se soustředili jen na vlastní viny a temnotu, museli bychom buď před nimi uhnout pohledem, nebo bychom propadli zoufalství. Skutečně zpytovat svědomí však můžeme jen při pohledu na Boží lásku, která se k nám sklání v Kristu. Nejprve Bůh miluje a hledá nás. Pak teprve my odpovídáme svou lítostí a hledáním jeho tváře. Jakou lítost, jaké zahanbení ve mně probouzí setkání s Kristovou láskou?

Tváří v tvář Boží plnosti a nekonečnému bohatství jeho milosti poznáváme svou ubohost a nahotu. Nemusíme se jí ale snažit marně zakrýt fíkovými listy. Můžeme ji před Bohem přiznat. A nechat se jako marnotratný syn obléci “nejlepším oděvem”. A právě toto přijetí vlastní slabosti a hříšnosti nás uschopňuje k Boží službě: “Neboj se, od této chvíle budeš lovit lidi.”

Modlitba (Ježíšova)

Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, (nádech)
smiluj se nade mnou hříšným. (výdech)

Modlitbu mohu opakovat, dokud ve mně nebude sama pokračovat i bez mých slov.